

НА ЗАРІЧНЕНЩИНУ ІЗ ЗОНИ АТО у 10-денну відпустку прибув наш земляк із с.Кухче - військовослужбовець 95-ої Житомирської окремої аеромобільної бригади Павло Харковець. Інтерв'ю з воїном про його майже чотиримісячне перебування у зоні ведення бойових дій читайте в наступному номері газети «Полісся».

СЛАВ'ЯНСЬК
ЕТО УКРАЇНА

ВІД ЗАРІЧНОГО ДО СЛОВ'ЯНСЬКА

1500 кілометрів здолав фургон "МАН" підприємця Юрія Кириковича з першим вантажем гуманітарної допомоги від жителів Заріченського району для Української армії. Всю дорогу, до гори Карачун і в зворотньому напрямку, за кермом він був один, без заміни.

- Я краще знаю свою машину, відчуваю її і маю досвід водіння. Фургон був перевантажений і тими дорогами, де, з однієї сторони, могли бути міни, а з другої – вибита колія від гусениць танків, їхати вже краще самому, щоб, як кажуть, і власне життя, і вантаж, який так очікують наші хлопці, були в одних надійних руках, - розповідає Юрій Кирикович. - Із Зарічного я виїхав один. У Рівному, для супроводу мені дали ще одного представника "Правого сектору" (без зброї), ми вдвох вирушили до місця призначення. Починаючи від міста Ізюм, стало від-

"поганяли" з кінця в кінець, показуючи дорогу то в один напрямок, то в зовсім протилежний. Зрештою, заплатили таксисту і він нам показав той маршрут, який нам був потрібний. Загалом, якщо сказати декілька слів про місто і про визволені від терористів території, то мирне життя там відбудовується дуже швидко. У Слов'янську в магазинах продукти є, можливо в меншому асортименті, але є, і ціни не вищі від наших. Відновлюється рух міського транспорту. Ще можна бачити контраст війни і миру. Прострілені щити, вибиті вікна, розрушені окремі приміщення, але мирне життя наступає швидкими темпами. Дороги вже прибрані від залишків всього того, що було, оновлюються пошкоджені будівлі - бригади спеціалістів у Слов'янську працюють з усіх куточків України. Через місяць-два ніхто й не скаже,

вночі спокійно беруться до зброї і стріляють. Це все там ще є: мир і війна – поруч.

Кожен, хто туди їде, знає, куди їде і знає, що ризикує.

ЗВЕРНЕННЯ

Просимо батьків, друзин, родичів, друзів наших земляків, які нині несуть службу в зоні АТО, звертатися до координаторів акції підтримки Української армії з метою надання коорди-

ночі. Із 20 тонн продуктів та іншої благодійної матеріальної допомоги, що надали жителі нашого району для Української армії, перші 5 тонн доставлено. Наразі сортується і готується до відправки решта благодійної допомоги. На складі магазину підприємця Юрія Кириковича щоденно, від ранку до ночі, кипить робота. Одні люди приносять або привозять благодійну допомогу силовикам на Схід, другі приходять, щоб

допомога, можлива навіть іменна посилочка конкретному бійцю в названу нучи батальйон, або ж з адресою територіального батальйону чи іншого підрозділу, і на цьому складі заадресований вантаж буде сортуватися й відправлятися конкретно вказаним адресатам на Схід.

- На складі в Рівному працюватимуть виключно волонтери, - каже Юрій Кирикович. - Їх координати я матиму і кожного дня знатиму,

призначення. Починаючи від міста Ізюм, стало відчутно, що тут була війна, розруха, що тут стріляли. Таке враження, що пшениці там і не сіяли – всюди соняшник, кукурудза. І, на жаль, ці поля є прекрасним прикриттям для терористів. Тому, як нам пізніше пояснили силовики, наразі є гостра потреба в тепловізорах. Добираючись до Слов'янська, їхали і крізь чагарники, і через очерет у два метри, дорога розбита мінами, знаків немає, зустрічного транспорту теж ніякого – відчуття охоплює не з приємних. Доводилося зупинитися, питати дорогу і не раз відповідати на просте запитання: "Не страшно?" Коли в'їхали в місто Слов'янськ, там нас добряче

куточків України. Через місяць-два ніхто й не скаже, що тут була війна.

Заїхали до гори Карачун, що зо Слов'янськом, де дислокувався Київський батальйон. Одразу скажу, що поспілкувавшись з силовиками, їхніми командирами, то основне матеріальне забезпечення учасників АТО наразі лежить на плечах волонтерів, таких як і ми. Кожен вантаж там чекають, він є цінним для наших хлопців. "Спасибі, братки, що не забули", - з такими словами зустріли і наш, зарічненський вантаж благодійної допомоги. Не секрет, що на дорогах є ділянки, які прострілюються, на мирних шляхах можуть влаштувати засідку, а деякі люди, які трудяться вдень,

метою надання координат для адресної доставки продуктової чи матеріальної допомоги безпосередньо кожному з наших земляків. Щоб жодного з них ми не обминули увагою. Звертатися за тел. 097-6377421. Адреса: смт.Зарічне, вул.Фестивальна, 26 (магазин "Господар")

На зворотній дорозі військовики надали нам озброєну охорону, яка нас супроводжувала майже до Харкова.

Виїхав із Зарічного Юрій Кирикович в четвер, 24 липня, о 17 годині. Повернувся додому із Слов'янська в суботу, 26 липня, майже опів-

Схід, другі приходять, щоб декілька годин, чи півдня добровільно, на волонтерських засадах, попрацювати над сортуванням та упакуванням гуманітарного вантажу. Кожні робочі руки – на вагу золота. Це – не одного робота, навіть не одного колективу. Тому керівники організацій, підприємці присилають своїх працівників, щоб попрацювали над сортуванням. Приходять навіть підлітки, щоб допомогти.

Як повідомив Юрій Кирикович, у Рівному готується склад для прийому гуманітарної допомоги Українській армії. Він працюватиме за схемою діяльності пошти: туди з районів доставлятиметься адресна

тиму і кожного дня знатиму, за якою адресою готується до відправки вантаж з Рівного на Схід. Відповідно, ми із Зарічного відвозитимемо гуманітарну допомогу адресно.

Якщо за декілька днів цей загальнообласний склад гуманітарної допомоги Українській армії не розпочне своєї роботи, ми вже підготували до відправки другий рейс, і я повезу допомогу від зарічненців нашим хлопцям.

Достеменно знаю і хочу сказати всім нашим людям, які здавали і здають допомогу для Української армії: вона там дуже потрібна і вони її чекають.

**Тамара АЛЕКСІЮК
Фото: Юрія Кириковича**

